

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 6T/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010391
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118010391.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Košice I JUDr. Martin Baločko na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2020 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd obžalovaného:

V. E., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom H. č. 6, H. A., okres F.- okolie

spod skutku obžaloby Okresného prokurátora Košice I, sp. zn. 3 Pv 27/2018 v ktorom sa vidí prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.b/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že :

-v dobe od septembra 2011 doposiaľ v Malej Ide, v Gemerskej Hôrke v Košiciach a inde, okrem čiastočného plnenia v sume 270.-€, ako otec mal. D.J. nar. 16.08.2011, neprispieval riadne v čas na jej výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine, pričom posúdením predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Tr. poriadku mu bolo za obdobie od mesiaca september 2011 do 25.03.2012 určené prispievať na jej výživu výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté a nezaopatrené dieťa a podľa rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/26/2012 - 68 zo dňa 13.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2012 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 30.-€ mesačne od právoplatnosti rozsudku, vopred vždy do 15-dňa toho ktorého mesiaca k rukám C. Y., nar. XX.XX.XXXX, matky dieťaťa, čím mu vznikol dlh na výživnom v sume najmenej 2.042.-€.

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Odôvodnenie

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal na tunajší súd pod sp. zn. 3 Pv 27/18 dňa 12.3.2018 obžalobu na obžalovaného V. E. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 , ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný V. E. uviedol, že absolútne odmieta tvrdenia, že sa o dieťa nestaral. Dieťa sa narodilo v auguste 2011 a už v decembri 2011 jeho družka s dieťaťom odišla zo spoločnej

domácnosti až do júna 2012. V tom čase prispieval mesačne 30.-Eur na výživu maloletej a keď sa v júni 2012 družka s dieťaťom vrátila späť do spoločnej domácnosti až do septembra 2012 žili v spoločnej domácnosti, v tom čase jej prispieval 50-timi eurami mesačne v hotovosti. Od septembra 2017 od kedy nežujú v spoločnej domácnosti opätovne prispieval na výživu maloletej 30.-Eur mesačne. Obžalovaný dodal pri prvotnom výsluchu, že nie je biologickým otcom maloletej a preto podal návrh na zapretie otcovstva na Okresný súd Košice -okolie. Uviedol, že keď maloletá mala 14 mesiacov a jeho bývalá družka nechcela prísť o prácu a nastúpila do práce, tak bol prakticky neoficiálne ale bol na rodičovskej dovolenke s maloletou G., staral sa o ňu, prebaľoval, kupoval sunár a podobne. V tom čase vykonával aj prácu na dohodu a keď ho z času načas zavolali, ako šoféra autobusu , tak túto prácu vykonával a vtedy bola s G. družka. Do trvalého pracovného pomeru nastúpil v júni 2015, v tom čase už G. chodila do predškolského zariadenia. V čase, keď pracoval na dohodu, teda do júna 2015, tak mal príjem cca 150.-Eur plus 100.-Eur mesačne mu posielal brat za auto, ktoré mu predal. Zo sociálky bral dávku 60.-Eur a takisto mu prispievali aj rodičia vo výške 100.-Eur mesačne a sem tam si privyrobil aj brigádne. Z týchto peňazí prispieval na výživu spomínaných 50.-Eur mesačne plus platil inkaso za bývanie cca 101.-Eur v tom čase. Následne keď pracoval na trvalý pracovný pomer, mal príjem cca 150.-Eur mesačne. Aj vtedy prispieval na výživu 50.-Eur, plus platil inkaso. V tom čase do roku 2011 v spoločnej domácnosti žil aj syn jeho družky Y. Y.. Podieľal sa na chode domácnosti nákupmi potravín a vecí pre maloletú. Počas PN maloletej bol vždy s ňou vypísaný on a staral sa o ňu, družka nikdy nebola vypísaná s maloletou. Počas rodičovskej dovolenky varil, dcéru krmil, prebaľoval, kúpil, proste sa o ňu staral.

Svedkyňa C. Y. - oprávnená uviedla, že po narodení ich dcéry G., ktorá sa narodila v auguste 2011 odišla k svojej matke zo spoločnej domácnosti od obžalovaného 25 -26 decembra 2011. A počas celej jej rodičovskej dovolenky nežili spolu v spoločnej domácnosti a vrátili sa okolo 20.10.2012. V tomto období od januára do júna 2012 jej obžalovaný na výživu maloletej prispel 6 krát po 30 .-Eur. Počas spoločného života v Malej Ide s obžalovaným jej obžalovaný neprispieval žiadnou finančnou sumou na výživu maloletej, na chod domácnosti a ani na potraviny. Potraviny zabezpečovala ona, keď platila kartou a vie to dokladovať. Od januára 2013 nastúpila do zamestnania s čistým mesačným príjmom 650 až 700.-Eur. V tom čase s maloletou ostával doma obžalovaný. Starostlivosť bola všelijaká, varila večer a po nociach. V spoločnej domácnosti bolo do septembra 2017, keď už tretíkrát opustila spoločnú domácnosť. Pripustila, že aj obžalovaný niekedy zaplatil inkaso ale väčšinou ho platila ona. Aj keď už pracoval na trvalý pracovný pomer ako vodič autobusu od roku 2015, tak v tom čase aj viackrát zaplatil inkaso, avšak o chod domácnosti sa nestaral, neprispieval vôbec čo sa týka potravín, resp. starostlivosti o maloletú.

Svedkyňa H. E. - matka obžalovaného podobne aj svedok Y. E. - otec obžalovaného uviedli, že syn sa o maloletú staral, každý mesiac nakupoval, prispieval na výživu maloletej niekedy 50.-Eur, niekedy 30.-Eur. Obdobne uviedli, že aj oni dokladali synovi mesačne 100.-Eur, obžalovaný platil inkaso. Dali, že obžalovaný si sem tam vypije ale problémy s alkoholom nemá. Aj oni pomáhali robením nákupov a robili všetko preto, aby bolo dobré.

Svedok Y. Y. - syn oprávnenej uviedol, že v spoločnej domácnosti s obžalovaným býval do decembra 2011 spoločne s matkou a maloletou G.. Potvrdil, že za toto obdobie obžalovaný neprispieval ani fyzicky nejakou prácou, ani finančne, či už na chod domácnosti alebo na výživu maloletej. Opíjal sa a on musel mame pomáhať, čo sa však obžalovanému nepáčilo. Uviedol, že inkaso platila matka. Od matky z rozprávania vedel, že keď odišiel zo spoločnej domácnosti, tak sa obžalovaný príkladne nestaral o maloletú G. a on matke veril. Aj keď obžalovaný mal nejaké brigády - chodil autobusom, aj tak sa finančne nepodieľal na chod domácnosti. Nevedel uviesť, či rodičia obžalovaného prispievali na chod domácnosti. Potvrdil však, že rodičia obžalovaného chodili do ich spoločnej domácnosti ale nikdy sa nepýtali na malú či má všetko a či jej nič nechýba.

Z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 16Pc/43/2017 na č.l. 133 a násl. vyplýva, že sudkyňa Okresného súdu Košice- okolie pripustila konanie o zapretie otcovstva, ktoré svedčí V. E., teda obžalovanému k maloletej G. E..

Z rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 21Pc/56/2018 na č.l. 168 vyplýva, že návrh obžalovaného o zapretie otcovstva bol zamietnutý, nakoľko zo znaleckého posudku znalkyňou z odboru genetika - odvetvie analýza DNA vyplynulo jednoznačne , že obžalovaný je otcom maloletej G. E..

Z rozsudku Okresného súdu Rožňava pod sp. zn. 7P/26/2012 na č.l. 56-57 vyplýva, že Okresný súd v Rožňave schválil dohodu uzavretú rodičmi maloletej D.J. s tým, že zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky C. Y. a otca V. E. zaviazal prispievať na výživu maloletej po 30.-Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, pričom rozsudok bol právoplatný dňa 26.03.2012.

Z rodného listu na č.l. 58 vyplýva, že maloletá G. E. sa narodila XX.XX.XXXX, kde ako otec je uvedený V. E. a matka C. Y..

Na listinnom dôkaze na č.l. 59 je potvrdenie o návšteve školy, že maloletá G. E. je v školskom roku 2017-2018 žiačkou prvej triedy.

Na č.l. 62 je potvrdenie, že obžalovaný V. E. uzavrel pracovnú zmluvu od 29.1.2016 ako vodič autobusu v CK s čistým mesačným príjmom 563.-Eur.

Z listinného dôkazu na č.l. 64 vyplýva, že obžalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a na č.l. 65 je evidovaná správa Okresného úradu Košice- odbor živnostenského podnikania, z ktorej vyplýva, že v živnostenskom registri nie je vykonaný zápis o osobe V. E.. Na č.l. 66 - 68 sú správy z úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný bol vedený v evidencií uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Košice od 9.4.2008 do 7.6.2015 vrátane a vyradený bol z dôvodu nástupu do pracovného pomeru a že je poberateľom dávky, prídavkov na dieťa od apríla 2012 vo výške 23,50.-Eur, čo sa zmenilo potvrdením na č.l. 68 z ÚPSVaR Rožňava, že poberateľom týchto dávok je matka maloletej C. Y..

Z správy zo sociálnej poisťovne na č.l. 72- 74 vyplýva, že obžalovaný bol poberateľom dávok v nezamestnanosti od 1.4.2008 do 31.10.2008 a zároveň z týchto správ vyplýva, že C. Y. nepoberá dávku v nezamestnanosti.

Z listinných dôkazov na č.l. 191 - 195 - ofotené poštové poukazy vyplýva, že obžalovaný počas celého obdobia pokiaľ s oprávnenou osobou spoločne s maloletou G. nežil v spoločnej domácnosti, riadne platil výživné vo výške 30.-Eur. Išlo o obdobie od januára 2012, vrátane júna 2012 a za obdobie od októbra 2017 až do augusta 2020.

Súd oboznámil na hlavnom pojednávaní aj spisový materiál Okresného súdu Košice - okolie pod sp. zn. 3T 17/2018, z ktorého vyplýva, že V. E. bol právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm.b/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v príslušnom rozhodnutí s tým, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.05.2019 a s tým, že uznesením pod tou istou spisovou značkou zo dňa 23.09.2020 bol odsúdený osvedčený v skúšobnej dobe.

Na hlavnom pojednávaní oprávnená osoba doložila ešte listinné dôkazy a to výpisy z účtu a to za obdobie od 20.01.2012 do 28.09.2017, prepúšťiaciu správu z nemocnice, keď maloletá G. bola hospitalizovaná, od 20.7.2020 do 25.07.2012 ale zároveň boli predložené aj listinné dôkazy o úhrade platobného dokladu SIPO za obdobie od 01.2017 do 12 mesiaca roku 2017. Takisto obžalovaný predložil doklady svedčiace o tom, že prispieval na výživu maloletej kupovaním plienok, mlieka, obuvi a podobne.

S. H. A. podala charakteristiku na obžalovaného s tým, že žije v rodinnom dome Mlynská 28/6 Malá Ida, pričom nevlastní nehnuteľnosť v katastrálnom území ich obce. Jeho správanie nebolo riešené v komisii na ochranu verejného poriadku v priestupkovom konaní kompetencií obce.

Z odpisu z registra trestov na č.l. XXX vyplýva jeden záznam z registra trestov a teda už spomínaný rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 17/18 zo dňa 21.11.2018 s právoplatnosťou dňa 28.05.2019 pre prečin nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 ods.1,2 písm.b/ Tr. zák. kde mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na X mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov do 29.05.2020, v ktorej sa osvedčil.

Po takto vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie ako aj vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. XX Trestného poriadku súd dospel k záveru na oslobodenie obžalovaného.

Na základe zákona o rodine v § 62 ods. 1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

V § 6X ods. 2 zákone o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V § 62 ods. X zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

V § 62 ods. X zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

S. sa v obžalobe kladie za vinu, že od septembra 2011 až do rozhodnutia súdom neprispieval riadne v čas na výživu maloletej G. E.. Vykonaným dokazovaním však bol preukázané a nikým a ničím nespochybnené aj to, že obžalovaný počas obdobia, keď s ním oprávnená spoločne s maloletou G. nežila v spoločnej domácnosti, prispieval v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30.-Eur na výživu maloletej G. na základe rozhodnutia súdu.

R. otázkou vyplývajúcu z priebehu dokazovania podľa názoru či už oprávnenej alebo prokurátora bola skutočnosť, že obžalovaný neprispieval na výživu maloletej riadne a včas ani počas spoločného žitia v spoločnej domácnosti obžalovaného z C. Y. teda matkou maloletej G.. Toto tvrdenie však obžalovaný preukázal či už listinnými dôkazmi o platení inkasa, resp. inými dokladmi o zakupovaní potravín pre maloletú G.. Zároveň starostlivosť obžalovaného o maloletú potvrdila aj rodičia obžalovaného vo svojich svedeckých výpovediach. Je nespochybniteľné ani to, že obžalovaný v čase keď oprávnená osoba C. Y. nastúpila do práce sa sám staral počas výkonu jej zamestnania o maloletú G. aj napriek tomu, že oficiálne nebol na rodičovskej dovolenke. Na druhej strane je síce pravou, že väčšie množstvo listinných dôkazov či už výpisov z účtov doložila C. Y., že sa tiež starala o chod domácnosti a o maloletú, čo potvrdil okrem aj jej syn Y. Y., ktorý však žil v ich spoločnej domácnosti iba krátke obdobie.

R. nespochybňuje v žiadnom prípade starostlivosť matky o maloletú, avšak nebolo preukázané to čo tvrdila, že sa obžalovaný vôbec nestaral o maloletú a vôbec neprispieval na výživu v spoločnej domácnosti a tým pádom aj maloletej.

X. je povinnosťou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, práve naopak je povinnosťou obžaloby v rámci kontradiktórneho konania preukázať vinu obžalovaného, to sa však prokurátorovi ani zďaleka nepodarilo. Samotná výpoveď poškodenej s tvrdením aj jej syna, že obžalovaný vôbec neprispieval na výživu maloletej G. bola vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

To boli dôvody, pre ktoré súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní od oznámenia rozsudku.